

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

OLSZYŃKA

1. Nazwa

PARK w zespole dworskim

2. Czas powstania

1840r., I. 60, 70-te XIX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

nr 41

dz. nr 3/35, 3/36, 3/27, 3/33

5. Przynależność administracyjna

Województwo OPOLSKIE

Powiat PRUDNICKI

Gmina LUBRZA

6. Formy ochrony

Nr rejestru zabytków: 121/84

MPZP:

8. Historia, opis i wartości

Zakłada się, że pierwsza szlachecka siedziba w Olszynie musiała istnieć już w połowie XVIII wieku, choć układ wsi wskazuje, że tradycja istnienia w tym miejscu folwarku może być starsza. Według źródła z 1845 roku w miejscowości znajdował się dwór i folwark. Za fundatora istniejącego do dziś budynku uznaje się często Augusta Tripke, jednak obiekt mógł wznieść jeden z właścicieli majątku w pierwszej połowie XIX wieku (w 1810r. właścicielką miejscowych dóbr była Ernestine von Dungern, w 1842r. majątek nabył Gustav John, a w 1852 r. August Tripke). W 1906r. po bezpotomnej śmierci Augusta Tripke majątek o powierzchni 168,2 ha - nabył hrabia Franz Hubert von Tiele-Winckler z Mosznej i powierzył folwark inspektorom.

Park w Olszynie zaczęto zakładać w latach 40 tych XIX wieku wkrótce po budowie pałacu. Park został założony na terenie o znacznym zróżnicowaniu wysokości co pozwoliło nadać mu romantyczny charakter. Najistotniejszą rolę w parku odgrywał staw umieszczony w zagłębieniu (zdewastowany). Nad brzegiem stawu i na wyniosłej skarpie terenowej rosną najstarsze drzewa co świadczy o tym, iż ten fragment parku jest pierwotnym elementem założenia. Drzewostan przeważający liściasty, przeważają takie gatunki jak: klon zwyczajny, klon jawor, dąb szypułkowy, jesion wyniosły, lipa drobnolistna. Teren parku nie jest ogrodzony. Brak zachowanych alejek i urządzonych dróg parkowych. Obecnie przez teren ten przechodzą ścieżki – skróty prowadzące do zabudowań mieszkalnych powstałych na zachód od parku.

Drzewostan parkowy w Olszynie pomimo braku pielęgnacji zachował wartości przyrodnicze i historyczne – wpisany jest do rejestru zabytków.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Drzewostan parkowy zaniedbany, niepielęgnowany z ubytkami drzew, po których pozostały pnie po ścięciu, silnie porośnięty samosiewem, nieczytelny układ kompozycyjny.

Konieczna trzebież samosiewów i uporządkowanie parku, zarówno pozbieranie śmieci jak i usunięcie posuszu. Wskazane docelowe prace mające na celu rewaloryzację terenu parku i adaptację do aktualnych potrzeb mieszkańców.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Iwona Solisz

listopad 2020r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków